

Ad § 1, nr. 21:

Spørgsmål 14:

Hvilke økonomiske konsekvenser vil en gennemførelse af den foreslåede bestemmelse have for erhvervslivet?

Svar:

Den foreslåede »helligdagsordning« indebærer, at arbejdsgiveren skal betale for en del af den ledighed, der opstår på grund af virksomhedslukninger i forbindelse med jul, påske, Kristi himmelfartsdag, 1. maj og grundlovsdag.

Arbejdsgiveren skal efter forslaget pr. ledighedstime betale et beløb svarende til de dagpenge, der udbetales af kassen til de medlemmer, der er blevet ledige fra den pågældende virksomhed.

De ny regler må forventes at få størst betydning for virksomhedslukninger omkring jul og nytår. For virksomheder, der tidligere holdt åbent omkring jul og nytår – og fortsætter med dette efter reglens gennemførelse – vil der ikke være økonomiske konsekvenser ved lovforslagets vedtagelse. For virksomheder, der holder ferielukket omkring jul og nytår, vil der kun være økonomiske konsekvenser af den foreslåede bestemmelse for så vidt angår de ansatte, hvis ferie ikke kan placeres på dette tidspunkt.

De nævnte to grupper af virksomheder udgør formentlig langt størsteparten af det danske erhvervsliv.

Det understreges, at de dagpenge, der i medfør af lovforslagets § 1, nr. 7, udbetales under afholdelse af ferie, ikke omfattes af helligdagsreglen, fordi der ikke her er tale om dagpenge, der udbetales under ledighed, men om at der gives økonomisk dækning under ferien i form af dagpenge i disse særlige tilfælde. Disse ansatte kan altså omfattes af en ferielukning i forbindelse med en helligdag, uden at de udbetalte dagpenge får betydning for arbejdsgiverens forpligtelse.

For de virksomheder, som hidtil har holdt lukket omkring jul og nytår, og som har afskediget de ansatte, kan der tænkes tre forskellige reaktioner på den foreslåede bestemmelse.

- a. Virksomhederne lukker ikke.
- b. Virksomhederne lukker, men placerer medarbejdernes ferie mellem jul og nytår.
- c. Virksomheden holder lukket som hidtil.

Ad a. For virksomheder, der vælger at holde åbent efter lovændringens gennemførelse, vil der naturligvis ikke blive tale om omkostningsforøgelser i form af betaling af refusioner af dagpengeudgifter. Derimod kan man for disse virksomheder i en vis forstand tale om meromkostninger i form af bortfald af det subsidium, der bestod i, at virksomheden kunne holde lukket på bekostning af offentligt finansierede dagpenge. Denne form for meromkostning er det dog ikke muligt at vurdere størrelsen af.

Ad b. Heller ikke for virksomheder, der holder lukket, men som kan sende de ansatte på ferie, vil der blive tale om omkostninger i form af finansierede dagpenge.

Ad c. Meromkostningerne vil således udelukkende vedrøre virksomheder, der fortsat ønsker at holde lukket, og som beskæftiger medarbejdere, som ikke kan pålægges at holde ferie mellem jul og nytår. Disse personer er berettiget til dagpenge, som virksomheden ifølge lovændringen skal finansiere helt eller delvis.

Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 1, hvoraf det fremgår, at erhvervslivets omkostninger ved reglens gennemførelse ikke vil kunne sammenlignes med besparelsen for statskassen. Det må nemlig formodes, at et overvejende antal af de virksomheder, der tidligere holdt lukket og afskedigede deres medarbejdere, således at de ansatte var berettiget til dagpenge, enten vil undlade at lukke eller vil lukke virksomheden og bestemme, at lønmodtagerne holder ferie i disse dage i det omfang, dette er muligt.

For virksomheder, der holder lukket i forbindelse med andre af de i lovforslaget nævnte højtider (påske, Kristi himmelfartsdag, 1. maj og grundlovsdag), vil der i det omfang, der ikke holdes ferie, blive tale om en meromkostning i form af betaling af dagpengeudgifter. Enhver virksomhed kan dog frit undgå denne meromkostning ved i stedet at undlade at lukke. For virksomheder, der trods reglens gennemførelse således alligevel vælger at holde lukket, må der derfor være tale om, at det bedre kan betale sig at holde lukket end at holde virksomheden åben.

Ad § 1, nr. 21:

Spørgsmål 15: